

که مدت‌ها بود طعم مهاجم خارجی بی‌نظیری مثل یورگن لوکادیا را حس نکرده بودند حالا حداقل تا پنجره نقل و انتقالاتی زمستانی باید این واقعیت را قبول کنند که تفاوت این تیم با بدون لوکادیا از زمین تا آسمان است و به نظر نمی‌رسد که جای خالی او به راحتی پر شود. وضعیت آل کثیر برای ماندن در تیم هنوز مشخص نیست و با این حساب پرسپولیس بدون شک برای به خدمت گرفتن مهاجم در نقل و انتقالات وارد مارکت خواهد شد.

ضربه آزاد و اشتباه مدافعان آبی‌ها باعث شد که نبودن مهاجم به چشم نیاید اما ضعف تیم در بازی هفته سیزدهم مقابل پیکان کاملاً خودش را نشان داد. در این بازی دیگر خبری از ضربه سر گولسیانی و اشتباهات دروازه‌بان حریف نبود و پرسپولیس در کل ۹۰ دقیقه فقط ۳ شوت به دروازه حریف زد که در مقابل ۶ شوت پیکان آمار ضعیفی به حساب می‌آید و تغییرات تاکتیکی گل محمدی نیز نتوانست راه حلی بر مشکل تیم باشد. پرسپولیس‌ها

قرار داشت حالا یکی از مهاجمانش رفیق نیمه راه شده بود و دیگر مهاجمش، شیخ دیاباته شرایط عجیب و غریب خودش را با مصدومیت‌های متعدد پشت سر می‌گذاشت تا دست یحیی کاملاً برای خط حمله در پوست گردو قرار بگیرد و قرمزها برای شروع دوباره لیگ عملاً بدون مهاجم نوک باشند. به هر حال یحیی و شاگردانش بازی‌های لیگ را از سر گرفتند. در بازی اول که دربی تهران به حساب می‌آید دو گل یورگی گولسیانی روی دو

من بعد از تو

ایمان گودرزی

روزنامه‌نگار ورزشی

بعد از پایان تعطیلات جام جهانی، پرسپولیس با خبری شوکه‌کننده روبه‌رو شد، رفتن لوکادیا آقای گل لیگ بیست و دوم تا هفته یازدهم ضربه بزرگی به پیکر تیم یحیی بود. پرسپولیس‌ها که تا قبل از تعطیلات روند رؤیایی را پشت سر می‌گذاشت و در صدر جدول

نفر به نفر

هومن جعفری
خبرنگار

استقلال و عملیات دقیقه ۹۰

هر چند نمایش استقلال در ۹۰ دقیقه آنقدر که باید چنگی به دل نزد اما آنها مهم‌ترین سوغاتی آبادان را به جیب زدند و به تهران برگرداندند. سه امتیاز بازی در روزی که پرسپولیس مقابل پیکان به تساوی رضایت داد. به این ترتیب استقلال دیگر فاصله‌ای با پرسپولیس ندارد و این دو تیم هم امتیاز هستند.

استقلال درگیر تغییراتی است که سایپنتو مشغول تست کردن آن است. تغییراتی در جناحین به امید اینکه بتواند جناح چپ را نیز زنده کند. چپ استقلال تعطیل است و سایپنتو می‌کوشد تا با بردن حردانی به آن سمت، این تعطیلی را پایان بخشد.

سایپنتو همچنین در میانه میدان هم درگیر است. او با پرهیز مطلق از بازی دادن به آمانوف و استفاده افراطی از بازیکنانی مثل سعید مهری دقیقاً دنبال چیست؟ تخریب در میانه میدان؟ قبول! تو همه وسط زمین را خراب کردی. خب چه کسی قرار است طراحی حملات را برعهده بگیرد؟

استقلال مدل بازی‌اش را بر مبنای بازی از جناحین و بازیسازی از کناره‌ها طراحی می‌کند اما نه راستش راست است و نه پیش چپ! نتیجه اینکه در میانه میدان هم بازیسازی از این تیم نمی‌بینیم و گردش‌های توپ به امتیاز ختم نمی‌شوند!

سایپنتو خوشحال است که پس از نابود کردن تمام قد پیروزی در دیدار دربی با آن تعویض‌های فاجعه‌بارش، توانست با گل دقیقه آخری این بازی را به سود خود به پایان برساند.

این اما کافی نیست. بازی بی‌نقص و بسیار روان استقلال در هفته‌های پایانی قبل از جام جهانی کاملاً از یادها رفته و تیمی که در دو بازی اخیر مقابل پرسپولیس و نفت آبادان شاهدش بودیم، آن شادابی اولیه را از دست داده. استقلال نیاز به یک پوست اندازی تاکتیکی دارد.

پرسپولیس و استقلال، بازگشت به گذشته

کامبک به دیروز!

آیسان سعیدی

روزنامه‌نگار ورزشی

هفته سیزدهم لیگ برتر تصویری از یک گذشته بود. گذشته‌ای از روزهای نه چندان دور برای دو مدعی اصلی و قدیمی لیگ. دو تیمی که در هفته سیزدهم

نمایشی منطبق بر گذشته نزدیک خود ارائه دادند. همین فصل پیش. گویی تکه‌ای از فصل گذشته را برداشته در لیگ جدید و در قالب هفته سیزدهم بارگذاری کرده‌اند! آنچه در تهران و آبادان از پرسپولیس و استقلال دیدیم، با نمایش این دو تیم در فصل پیش مو نمی‌زد و تفاوتی نداشت. یک بازگشت به عقب

جالب که با تصویری که از این دو تیم در فصل جاری دیده‌ایم و البته ادعاهای دهان پرکن کاملاً متفاوت است. دو تیمی که در تابستان تا توانستند بازیکن خریدند و اسکواد خود را با ستاره‌های ریز و درشت بستند به گونه‌ای که ترکیب اصلی و ۱۱ نفره دو تیم در فصل جاری با ترکیب فصل گذشته تفاوت‌های آشکاری

داشت. گویی میان فصل گذشته و فصل جاری یک بازه زمانی ۱۰ ساله گذشته و دو تیم تا این اندازه دچار دگرپرسی شده‌اند. انتظار می‌رفت که با این تغییرات فراوان سبک و فلسفه فوتبال دو تیم تغییر کند اما آنچه در هفته سیزدهم دیدیم، همان نمایش بی‌ریخت و ملال آور فصل پیشین بود.

همان استقلال اقتصادی و ملال آور

زمین جولان دهد و موقعیت بسازد و دست آخر با یک اشتباه حریف و یک بنالستی مشکوک ۳ امتیاز به جیب بزند. سایپنتو از ابتدای فصل وعده به ساختن یک تیم متفاوت داده و همیشه مدعی شده که این تغییر شیفت و این ساختن زمانبر است و باید هواداران حوصله کنند اما در آبادان هیچ نشانی از تغییر نبود. پرسپولیس و استقلال در هفته سیزدهم همان تیمی بودند که در فصل گذشته دیده بودیم؛ بدون ذره‌ای تغییر. این سکون و این بازگشت به عقب در هفته سیزدهم هرگز پذیرفتنی نیست.

بازی تهاجمی و زیبا بدهد بویژه اینکه سایپنتو در بدو ورودش در ایران در مصاحبه‌هایش مکرراً ادعا می‌کرد که فلسفه او با فلسفه مجیدی به کلی متفاوت است و آماده تا یک استقلال متفاوت بسازد. سایپنتو با توجه به پست دوران بازیگری‌اش و حضور در خط حمله این امیدواری را به وجود آورده بود که یک استقلال باطراوت و زیبا را ببینیم. تیمی که هوادارانش را به وجد بیاورد و به آنها لذت هدیه کند. اما آنچه از استقلال در آبادان دیدیم همان تیم ملال آور و اقتصادی فصل گذشته بود. تیمی که در طول ۹۰ دقیقه عقب نشسته بود و دفاع می‌کرد تا میزبان در

استقلال در آبادان نیز به تیم فصل گذشته بازگشتی عجیب داشت. تیمی که در برابر حریفان با فوتبال بسته و اقتصادی چراغ خاموش و سینه خیز جلو آمد و با بردهای حداقلی قهرمان شد اما دریغ از اینکه تیم قهرمان یک بازی تماشایی و چشم‌نواز در طول یک فصل ارائه دهد و هوادارانش را به وجد بیاورد. اولویت استقلال فصل پیش گل نخوردن و نیاختن بود. اولویتی که سبب شد تا استقلال یک قهرمانی زشت و کدر را جشن بگیرد. با تغییر روی نیمکت استقلال و حضور یک مربی خارجی همچون سایپنتو انتظار داشتیم این اولویت جای خود را به

پرسپولیس بدون لوکادیا هیچ

پرسپولیس مقابل پیکان همان تیم فصل گذشته به نظر می‌رسید. تیمی که یک فوتبال بی‌مایه و بدون هیجان را ارائه می‌دهد و در طول ۹۰ دقیقه به تعداد انگشتان یک دست هم موقعیت نمی‌سازد. اسفبار اینکه همین تعداد موقعیت نازل و اندک را هم مهاجم پرسپولیس از دست می‌دهند و به در و دیوار می‌زنند تا سرخ‌ها دست خالی میدان را ترک کنند. فاجعه‌بار است که بعد از جدایی تنها یک مهره و مهاجم اصلی تیم؛ پرسپولیس اینگونه دچار افت فاحش شده که حتی فوتبال هم بیادش رفته. تیمی که در دوران

آنالیز پیکان مثل بنز

امیررضا همایون
خبرنگار ورزشی

مصاف پرسپولیس و پیکان بی‌تردید مهم‌ترین بازی هفته سیزدهم بود. این رقابت از آنجا اهمیت داشت که شاگردان یحیی گل محمدی در صورت کسب پیروزی در این بازی حاشیه امن خود را در صدر جدول با رقیبا حفظ می‌کردند، اتفاقی که رخ نداد تا هواداران پرسپولیس هفته تلخی را سپری کنند. شاید مهم‌ترین دلیل تساوی دو تیم و توقف سرخ‌ها مقابل پیکان، آنالیز فوق‌العاده کادرفنی پیکان بود، به گونه‌ای که این تیم در بازی کمترین موقعیت از روی ضربات ایستگاهی را به شاگردان

محترمی است. رفتار او در کنفرانس مطبوعاتی و انتقادهای بسیار محترمانه‌اش از داور نشان داد که او می‌داند چطور با دیپلماسی و صحبت کارش را پیش ببرد. نفت آینده مطمئن‌تری را پیش روی خود می‌بیند. تماشا همین دو بازی با تاورس کافی بود تا متوجه شویم چیزی درون بازیکنان تغییر کرده. آنها حالا باورهای جدیدی دارند و این باورها برای ادامه فصل سوخت موتور آنها خواهد شد. آنها خیلی زود از قعر جدول فاصله می‌گیرند.

تغییر محسوس در آبادان

سینا فتوت
خبرنگار ورزشی

نفت آبادان در دومین دیدار خود با سرمربی جدید برزیلی‌اش بد نتیجه نگرفت و اگر نبود گل دقیقه آخری، می‌توانستند یک امتیاز را راحت به دست بیاورند. مشخص است که تاورس توانسته روحی و فنی این تیم را دگرگون کند و بازیکنان جوانش را در زمین به خوبی به کار بگیرد. نفت آبادان تیم کوچکی نیست و نباید کوچک انگاشته شود. تیمی با چنین حجمی از هواداران یکدست و بنا شده بر بستری چنین پر از استعداد، باید هم بتواند مقابل استقلال و پرسپولیس گردنکشی کند و به آنها باج ندهد! شاید اگر کمی به تاورس فرصت بدهیم اتفاقات بهتری هم در این تیم رخ بدهد. تاورس مربی باتجربه و